

JEZUS KOMT OP TIJD HJM Sales, 05-03-2017

Geliefde broeders en zusters, bent u ook wel eens zo vreselijk moe van alles? Of ben ik de enige? Mensen kunnen zich over allerlei vormen van problemen zwaar vermoeid voelen. Er kunnen zich allerlei zorgen en benauwdheden (lichamelijk, materieel of geestelijk) in ons leven voordoen, die zo groot kunnen worden dat er soms geen uitweg meer is te zien.

Bent u ook wel eens moe van gewoon alles om u heen? Van het gedoe in de politiek? Van al het onrecht in de wereld? Van het kwaad dat mensen elkaar aandoen? Van alle oorlogen? Van al die rampen? Van die vreselijke terreuraanslagen? Van de school? Van het werk? Van de waslijst aan dingen die u steeds weer opnieuw moet verrichten? Van de problemen in de gemeente? Van die specifieke zonde waar u nu al zo lang mee worstelt? Van die vervelende verzoeken die satan in uw oren fluistert? Van uw zwakheden? Van die vervelende ziekte die u al lang teistert? Van de problemen in uw huwelijk? Van de problemen in uw gezin? Van de financiële of materiële nood in uw leven? Van uw kinderen die niet willen luisteren en u gehoorzamen? Van het onbegrip voor uw situatie van de mensen om u heen? Van het gebrek aan aandacht voor u als persoon? Van uw eenzaamheid?

Dan is deze prediking ook voor u bestemd. Want er is iemand, Die uw vermoeidheid kan wegnemen. Jezus Christus! We leren uit de bijbel, dat Jezus altijd op tijd was om mensen te helpen. Als de nood het grootst was, dan was Hij er. En precies op tijd!

Jes. 50:4a HSV – *“De Heere HEERE gaf Mij een tong van een die onderwijs ontving, zodat Ik weet met de vermoeide een woord op de juiste tijd te spreken.”*

Roep Jezus aan en Hij zal u helpen. Dat zegt de Heer in Ps. 50:15 – *“En roept Mij aan in den dag der benauwdheid; Ik zal er u uithelpen.”* Als u Hem roept, zál Hij helpen. Niet alleen omdat Hij Zelf de zwaarste benauwdheden waarmee Hij werd beproefd overwon, maar omdat Hij wil geven en uitdelen vanuit de overvloeiende volheid die Hij bezit. Dát was Zijn taak! Joh. 1:14,16,17 – *“En het Woord is vlees geworden, en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als des Eniggeborenen van den Vader), **vol van genade en waarheid**..... En uit **Zijn volheid** hebben wij allen ontvangen, ook genade voor genade. Want de wet is door Mozes gegeven, **de genade en de waarheid is door Jezus Christus geworden.**”*

Joh. 10:10b – *“.....: Ik ben gekomen, opdat zij **het leven hebben en overvloed hebben.**”*

In het Oude Testament woonde God niet onder de mensen. Hij woonde onbenaderbaar in het Allerheiligdom (van de tabernakel en later de tempel). Slechts één persoon mocht Hem éénmaal per jaar benaderen: de hogepriester. Maar in het Nieuwe Testament kwam God ónder de mensen. Er was geen afstand meer. Jezus wandelde temidden van hen en Hij verlangde zo graag hun lege harten te vullen. En dit geldt nog steeds! Ook vandaag mag u uw leegte en nood ontdekken, maar ook Jezus' volheid van genade. Breng uw lege vat dan in geloof bij Jezus en vraag Hem om vanuit Zijn volheid van genade u te vullen. Hij zal het doen, zoals Hij het 2000 jaar geleden deed. Ik geef u nu slechts enkele voorbeelden.

Jezus week van de normale wandelroute af, ging dóór Samaria, en was juist op tijd voor een vrouw, die in verband met haar zondige leven beschaamd, wellicht door het geroddel, de andere dorpelingen uit de weg ging en op het allerheetst van de dag water ging putten. Maar Jezus wachtte haar op bij de waterput en zij gaf aan Jezus haar lege vat en Hij vulde het. En toen zij wegging, was zij veranderd in een evangeliste.

Jezus was net op tijd voor een vrouw die op overspel was betrapt en gestenigd zou worden en beslist angstig bevend voor Hem stond. Jezus veroordeelde haar niet, maar vergaf haar zonde en zond haar heen. En ongetwijfeld zal haar hart nu vol zijn geweest van Zijn genade.

Jezus was op tijd op het huwelijksfeest in Kana, waar helaas de vreugdewijn was opgebraakt. De wijnkruiken waren nu leeg. En ja, dat kan in een huwelijk gebeuren. Maar Jezus zei: *“Vul deze watervaten met water”*. Zij gehoorzaamden en het water veranderde in wijn.

Bij twee gelegenheden had een grote menigte van duizenden mensen Jezus dagenlang gevolgd om van Zijn Woord te genieten. Helaas hadden ze vergeten om eten en drinken mee te nemen. Maar er was een kleine jongen met een klein lunchpakketje van een paar broodjes en visjes. En hij gaf het aan Jezus, Die het begon te breken. Want Hij was innerlijk met ontferming over de mensen bewogen. En de discipelen deelden het uit. En elke persoon in die hongerige schare van duizenden mensen werd vol, verzadigd! En toen zij na de overvloedige maaltijd het overgebleven voedsel verzamelden, waren er manden vol brokken verzameld. Zo is onze Heiland, wanneer wij met onze nood, met onze leegte, tot Hem komen. Dan geeft Hij ons overvloed vanuit Zijn volheid.

Er waren twee vissers die later Jezus' discipelen werden en die de hele nacht hadden gevist. Zij hadden hard gewerkt maar niets hadden gevangen. En met lege schepen keerden zij terug. Maar toen kwam Jezus voorbij, Die zei: *“Simon, vanuit dat lege scheepje van jou wil ik prediken”*. En hij stond het toe en Jezus preekte. Maar toen Hij klaar was, zei Hij: *“Simon, steek af (dus met dat lege scheepje!) naar de diepte en werp je netten uit”*. En hij gehoorzaamde en ving zoveel vis dat twee schepen zo vol werden gevuld, dat ze bijna zonken.

De blinde Bartiméüs wilde zó graag worden genezen en hij hoorde over Jezus, Die de zieken genas. Er kwam geloof in zijn hart, dat Jezus de Messias was. En toen op een dag Jezus voorbij kwam, begon hij te roepen. Met zijn blinde ogen zag hij Hem niet, maar herkende Hem en riep: *“Jezus, Zoon van David, ontfermt U over mij.”* De omstanders begonnen hem te bestraffen en tegen te houden. Maar hij liet zich niet tegenhouden en riep nog harder: *“Jezus, help mij”*. En Jezus stond stil en herkende zijn nood, zijn lege hart: *“Wát wil je dat ik voor je doe?”* *“Heer, dat ik mag zien”*. En Jezus genas hem. Uit Zijn volheid schonk hij hem genade.

Hoewel zij reeds waren gestorven, was Jezus toch op tijd bij drie overleden personen. Wat een leegte als een geliefde ons ontvalt! Jezus wekte het dochttertje van Jaïrus op uit de dood en gaf haar aan haar ouders terug. Hij wekte de jongeling van Naïn op en gaf hem aan zijn moeder, een weduwe, terug. Hij wekte Zijn vriend Lazarus op en gaf hem aan zijn zusters terug. En wat is dit toch een bemoediging voor ons. Want wij waren voor onze bekering allen dood in onze zonden en misdaden, maar nu hebben wij eeuwig leven ontvangen door onze wedergeboorte. Gered van de eeuwige dood. Hallelujah!

Het is goed om precies te weten wat de bijbel onder bekering verstaat. In het Nieuwe Testament is bekering in het Grieks *“metanoia”*, dat *“verandering van gedachten”* betekent. Bekering wil zeggen veranderen van gedachten over Jezus. We verwierpen Hem voorheen, maar nemen Hem nu aan als onze Redder. In het Oude Testament is bekering *“te-sjoevah”* (תשובה). Het betekent *“omkeren naar genade, naar de ‘hee’ (ה) welke staat voor genade”*. Bekering betekent dat we onze gedachten over Jezus veranderen en ons omkeren naar Zijn genade. De gelijkenis over het verdwaalde schaap in Luk. 15 gaat over bekering. Het schaap deed helemaal niets doch bekeerde zich door énkél toe te staan, dat Jezus Die hem had gezocht, hem op Zijn schouders nam en naar de schaapskooi bracht. En als wij ook zulke genade ontvangen, gaan we Jezus in Zijn liefdevolle heerlijkheid aanschouwen. Dat zal ons innerlijk veranderen. Sommigen denken nu: *“Ik wil niet zo hypocriet zijn!”*. In Luk. 15 vertelde Jezus ook over de verloren zoon. De reden dat hij naar zijn vader terugkeerde was hypocriet, namelijk dat hij honger had. Hij keerde niet terug óm zijn vader. Neen, om zijn lege maag, zijn lege vat! Maar hij keerde terug. En dát is bekering! En de vader rende hem tegemoet en kuste hem. Hij was welkom. De verandering van zijn karakter zou later wel plaatsvinden.

De vrouw uit Syro-Fenicië had dit goed begrepen. Die overvloed van genade van Jezus, de

Messias, moest en zou zij ontvangen. Zij zocht Hem op. Zij liep die hele lange weg voor haar dochter die bezeten was. En toen zij bij Jezus aankwam, Die haar zwaar op de proef stelde, liet zij zich niet afschepen. Jezus zei: *“Jij bent een heidense, het brood is niet voor jou.”* Maar ze hield vol. Jezus zei: *“Jij bent een hond”*. Maar nog hield ze vol: *“Heer, ik heb honger. Honden eten toch ook de kruimels onder de tafel op?”* Weet u wat Jezus zei? Hij zei dat haar geloof groot was. En haar dochter werd op hetzelfde moment verlost van de demonen.

Het is nooit te laat om uit Jezus' volheid van genade te putten. Terwijl Hij onschuldig aan het kruis hing, geëxecuteerd voor onze zonden, hingen daar ook twee andere gekruisigden. Zij hingen daar terecht, omdat zij mensen hadden vermoord. De ene lasterde Jezus: *“Als u de Christus bent, verlos dan uzelf en ons.”* Maar de andere moordenaar herkende dat Jezus onschuldig was en dat hijzelf schuldig was. Hij herkende Jezus als de Messias. Hij zag dat Jezus vol van genade was, Die Hij wilde uitdelen aan elk die Hem nodig had. Want dáárom was Hij gekomen. Om genade uit te delen en mensen te redden. Deze moordenaar aan het kruis herkende de volheid van Jezus en zijn eigen lege vat. Hij wilde dat Jezus de leegte zou vullen: *“Heer, gedenk mij als Gij in uw Koninkrijk zult gekomen zijn.”* En Jezus redde zijn ziel: *“Heden zult gij met Mij in het paradijs zijn.”*

Het is nooit te laat om met ons lege vat tot Jezus te komen. Zolang wij nog ademen, mogen we komen: *“Heer, zie mijn nood, vul mij, help mij.”* Dan helpt Hij u en mij. En Hij is nooit te laat! Dat hebben wij net gelezen.

Er waren enkele vrouwen die Jezus tijdens Zijn leven hadden gevolgd. Hun zonden had Hij vergeven, maar tóch hadden zij niet de juiste blik op Jezus gehad. Zij begrepen de noodzaak van de kruisiging niet. En toen Hij was gestorven, gingen zij naar het graf om Hem te zalven. Zij hadden de waarde van Zijn Offer niet goed ingeschat. Maar zij waren te laat om Jezus te zalven, want Hij was al uit graf en dood opgestaan. Zij hadden niet kunnen bedenken, dat Hij de dood zou overwinnen.

Er was echter een andere vrouw! Zij was wél op tijd geweest om Hem te zalven, namelijk toen Hij nog leefde. Zij zalfde Jezus omdat zij Hem wél volledig had herkend. Zij had Hem als de Messias in de volheid van Zijn genade en opstandingskracht herkend. Zij was zo dankbaar voor Zijn vergeving van haar zonden, dat zij met haar tranen Zijn voeten wastte en met haar haren afdroog. En toen zalfde zij Zijn voeten met kostbare nardus. Omdat zij geloofde en wist dat Jezus het Offer van Zijn leven voor haar zonden zou brengen, dat Hij haar eeuwig leven had gegeven en dat Hij zou opstaan uit de dood.

Broeders en zusters, wij zijn áltijd op tijd om Jezus te danken. Wij zijn nooit te laat. Zo lang wij nog leven. Want Jezus leeft voor eeuwig en heeft alles volbracht voor ons. En Hij zit op de troon in de hemel aan de rechterhand van God de Vader. Hij is nog steeds vol van genade en verlangt om onze lege vaten te vullen. Daarom mogen we komen en daarom zijn we nooit te laat. Wordt verliefd op Jezus. Aanschouw Hem in Zijn heerlijkheid van genade en Waarheid. Zie hoe lief, hoe goed Hij is, vol van medelijden over uw situatie. Zie dat Hij popelt om u te helpen. Neem Jezus aan en geloof. Dan zal Zijn genade uw lege hart vullen en u innerlijk veranderen.

Moge Jezus u en mij deze week overvloedig zegenen. Amen.